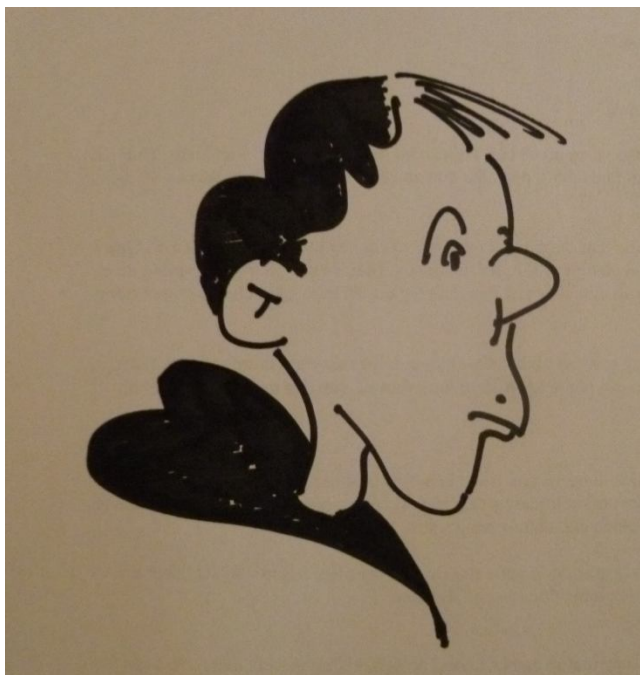

VÔ VI QUY NGUYÊN

Châu Nhật Tân Ph.D.

Cười trong Đạo

Tập 7

TẠP CHÍ QUY NGUYÊN PHÁT HÀNH NĂM 2010

CÁC LOẠI SÁCH CỦA VÔ VI QUY NGUYÊN

LOAI A: Sách dành cho Học Viện VVQN:

Bao gồm các loại sách chứa đựng các bài học có cách hoạch định, kế hoạch và tổ chức VVQN. Các tài liệu chứa đựng dữ kiện lịch sử mật chưa đến thời gian công bố, các văn kiện, thông tin có cách cá nhân. Các tài liệu mật, các thảo chương, luận án của Học Viện.

LOAI B: Sách dành cho Huynh Trưởng chính thức và các Trưởng Nhóm Đạo chính thức:

Bao gồm các loại cẩm nang, các chương trình huấn luyện, hướng dẫn, các tài liệu bán mật đang trên đường giải mã, các tài liệu dành hướng dẫn riêng cho Huynh Trưởng, Trưởng Nhóm Đạo.

LOAI C: Sách dành cho các pháp hữu được chọn lựa:

Bao gồm các loại bài học cùng với phương hướng xử trí trong các hoàn cảnh của bài học. Các chi tiết, bài học dưới dạng tế nhị không phổ biến rộng rãi.

LOAI D: Sách dành riêng cho đại đồng pháp hữu và nhân sanh:

Đây là các loại sách phổ thông, giới thiệu Pháp Đạo, chuyện giải trí, văn hóa, nghệ thuật có tánh đạo và những bài học chung.

VISIT WEBSITE:
www.voviology.org

NAM MÔ ĐẠI THỪA LIÊN HOA HÓA THÂN MINH
VƯƠNG PHẬT
NAMO METTREYA BUDDHA

SÁCH LOẠI D

**16 bức ảnh được sử dụng trong
tuyển tập này.**

LỜI NÓI ĐẦU CŨNG LÀ LỜI CẢM ƠN:

Kể từ khi tuyển tập Cười Trong Đạo tập một ra đời, đến đây đã được 10 năm. Có thể nói, Cười Trong Đạo đã có rất nhiều người đọc đón nhận nhất vì tính độc đáo và đặc trưng của nó chưa từng có trong kho tàng truyện cười. Đây là những truyện cười có thật trong cuộc sống. Được hài hước hóa cho đời sống thêm nhẹ mà trở thành những nụ cười sản khoái.

Tôi đã đón nhận những lời khen tặng, tôi đã đón nhận những mẫu chuyện khích lệ.

Đối với lớp trẻ, Cười Trong Đạo đã sống cùng và lớn lên với vài thế hệ trẻ trong 10 năm qua. Nhiều em nhỏ từng gối đầu với Cười Trong Đạo, từng say mê với Cười Trong Đạo nay đã trưởng thành, nhiều yêu cầu quà cáp cho nhau chỉ với bằng “Cười Trong Đạo”.

Là tác giả rút tỉa những mẫu chuyện vui này từ đời sống, tôi đã nghe được phản ánh đời sống của người đọc qua tác phẩm này. Mọi người đã thương yêu, đã sống, lớn lên, trưởng thành với đầy ắp kỷ niệm chung quanh Cười Trong Đạo đã là phần thưởng quý giá cho người trước tác ra nó.

Cám ơn tất cả! Tôi đã nhận những cảnh hoa từ đời sống, từ mọi người và tiếp tục kết tập nó thành rừng hoa cho đời...

Đại Hùng Linh Điện, mùa Đại Hội lần 5 – 2010.
Châu Nhật Tân Ph.D.

Đức Thầy đang sáng tác tranh “Bách Việt Long Tiên”. Đây là tranh về truyền thuyết mẹ Âu Cơ và Lạc Long Quân và được diễn tả bởi sự kết hợp đất và nước, trời và người, không có sự chia 50 xuống biển, 50 lên núi mà tất cả được bao bọc bởi cha mẹ, trời đất. Tranh còn có ý nghĩa phát triển và thống nhất Việt tộc. Sáng tác sẽ được thực hiện thành tượng và trưng bày tại khu văn hóa Việt Nam, tức khu vực Pháp Chủ Thiền Viện nơi có đại diện văn hóa Việt dưới 3 dạng: Phật (chùa Một Cột), Thánh (đền Thánh Trần, quốc tổ), Tiên (tượng đài Bách Việt Long Tiên) tạo thành 3 trục gặp gỡ nhau tại giao điểm: Pháp Chủ Thiền Viện (nhà rừng cổ Văn Hóa Việt Nam).

Phụ ghi:

MỘT CÂU CHUYỆN VỀ TÌNH ĐỜI BÊN CẠNH TUYỂN TẬP CƯỜI TRONG ĐẠO.

Gần 10 năm trước, một người mẹ từ Los Angeles đã cầu Thầy cứu cho đứa con gái của mình đang mắc bệnh tâm thần...

...Vào một đêm, Thầy, Bibi và Nghĩa đã đến nơi ấy, bệnh nhân là một cô con gái trạc 20 tuổi, rất đẹp, tóc của cô vàng óng, người cao dong dỏng... Vừa gặp Thầy, cũng có thể do căn bệnh về tâm thần (?) cô muốn xin đi theo Thầy, cô ấy nói là đi theo để giúp việc nhà cho Thầy, giặt quần áo, nấu ăn... Nói là "có thể do căn bệnh về tâm thần" nhưng với kinh nghiệm từng gặp hàng ngàn trường hợp, thì Thầy biết cái gì người ta đang hành sử thật, đang mắc bệnh,... Thầy không phải là loại người cần phải phô bày hết thì mới nắm được chuyện.

Tuy một mặt xin Thầy cho cô đi theo, nhưng có một lý do gì đó khiến cho cô nửa muốn xin đi cùng Thầy nửa lại lo sợ...

Trong khi ấy thì người Mẹ của cô gái, khẩn khoản cầu xin Thầy hãy dẫn con mình đi cùng Thầy và bảo con hãy rời nhà mà đi cùng Thầy. Người cha ghê cũng tỏ ra rất quan tâm và lo lắng cho căn bệnh của con gái riêng của vợ...

Tất cả những sự việc trông có vẻ diễn ra rất thuận lợi trong việc khuyên bảo cô gái ấy rời nhà để ra đi cùng Thầy, nhất là người Mẹ dầu chỉ mới biết Thầy mà bà cũng là nhân tố tích cực nhất để đẩy người con gái của mình đi! Một dấu ấn đáng ngờ trong sự việc... mà Bibi và Nghĩa đều thấy ra và ai cũng bảo cô gái hãy lên đường, dầu chỉ đi trong một thời gian thật ngắn.

Căn bệnh chắc chắn bắt nguồn từ ngôi gia này! Nhưng có lẽ, một ai đó đã âm thầm ngăn cản “con chim” sổ lồng mà vô tình mang theo một... cái gì đó ra thế giới bên ngoài... Xem ra chuyện xin được Hộ Bệnh chỉ là cái cớ dựa vào hoàn cảnh có bệnh thật dầu là ít!

Nhìn người nhà đang cầu sinh lộ cho con hơn là xin trị cho chứng bệnh tâm thần... thấy cô gái muốn đi theo cùng Thầy, Thầy bảo:

- Nếu con muốn, con hãy đứng lên mà đi cùng Thầy!

Cô con gái nói:

- Con muốn đi cùng Thầy nhưng người ta không cho con đi!

Thầy hỏi:

- Ai cấm cản con? (Lúc ấy Thầy đã bảo cha mẹ của cô gái vào phòng để Thầy cùng Bibi, Nghĩa nói chuyện riêng với cô này).

Cô ấy trả lời trong lo sợ:

- Người ta không cho con nói...

Hỏi, khuyên lơn,.. cô ấy vẫn không nói. Thời gian xin người nhà 5 phút để nói chuyện riêng đã qua, cuối cùng Thầy nói:

- Con cứ suy nghĩ cho thật kỹ! Và ngày hôm nay khi Thầy bước chân ra khỏi nhà thì duyên Thầy và con sẽ chấm dứt!

Cô ấy nói với:

- Không! Không có chấm dứt được!

Nói thì cứ nói, hy vọng thì cứ hy vọng nhưng Thầy thì biết, duyên số của con người khó lòng nào nhận được cái phao được ném từ Thầy đến hơn 2 lần trong đời. Thực tế đã cho Thầy thấy điều đó. Thầy và mọi người đứng dậy, chuẩn bị ra về, cô ta hốt hoảng lúng túng, nói với như gởi gắm với Nghĩa:

- Nhớ lo giặt giũ nấu nướng cho Thầy! Nhớ lo cho Thầy!

Thầy cho cô cuốn sách “**Cười Trong Đạo**” mà lúc đó Thầy đang có trong tay và đứng dậy ra về với sự tiễn đưa của cha mẹ cô gái. Sau lưng, cô gái vẫn lấp ló ngay cửa như muốn chạy ra theo nhưng có một điều gì đó như cản chân cô ta lại.

Thầy đã đi thật chậm, thật chậm từng bước để chờ cô ta chạy theo. Nhưng không! Cô ấy chỉ bước nửa thân hình ra khỏi cửa...

Tâm linh đã nhận ra nhưng không đủ dũng, đủ lực để nắm bắt chiếc phao được buông ra cho mình...

...Nhiều năm sau, Thầy đã không còn nghe tin tức gì về phía gia đình cô gái ấy, có lẽ người ta đã dời chỗ ở sau khi có một “ngoại nhân” muốn làm cái phao cứu người ra khỏi chốn này.

Rồi có một ngày, Thầy nghe một vị đệ tử tình cờ đi ngang một đoạn đường tại vùng Los Angeles, vị ấy nói với Thầy đã tình cờ gặp cô gái ấy đang đi lang thang trên đường, cô ta giờ đã điên, bước những bước chân điên loạn, cô không mang một vật gì trên người, chỉ duy nhất trên tay một tập truyện “Cười Trong Đạo” mà Thầy đã cho cô tự thưở nào.

Vị này đã nhận được một người có liên quan đến Thầy, đến Pháp Đạo cũng bởi từ cuốn sách **Cười Trong Đạo** ấy!

Thầy im lặng, xúc động. Con người đã nhận ra nhau, nhờ cuốn sách của Thầy. Riêng với cô gái ấy, có thể “**Cười Trong Đạo**” là cái vui duy nhất của người này để ngay trong tiềm thức của một kẻ điên, nó chỉ còn nhớ và giữ lại cuốn sách này...

Trong tâm Thầy lúc đó muốn đi tìm người này, nhưng Thầy im lặng, đợi chờ một ai khơi dòng, nhưng ngồi hoài, ngồi hoài trước hàng chục đệ tử đang nghe chuyện lại không một người nào ứng tiếng tình nguyện đi tìm người. Chắc cũng không ai nghĩ đến chuyện tìm người. Có lẽ người ta đang bị nghẹt bởi những lời đàm tiếu, những lời chê trách của thiên hạ về Thầy hay về

bất kỳ những vị lãnh đạo tinh thần nào cũng đều nhận chung một lời chê trách ấy. Nào là gài ghềnh, nào là tà dâm...

Có thể tại sự đòi nên không một ai ứng tiếp chờ Thầy cứu người ít nhất là người mà mình biết đến. Kể cả việc cứu người về rồi trao lại cho chính phủ thì cũng không một ai nghĩ đến.

Thôi thì những ai thường mang những lời chê trách ấy dành cho người, khiến cho người không thể cứu người thì hãy nhận lãnh tất cả những nghiệp quả ấy!

Bây giờ Thiêng Liêng đã chiếu cố, dầu nơi nào cũng vậy, đệ tử của Pháp Đạo đều là những người xứng đáng!

Cầu mong con người có được tình thương tròn đầy! Thêm một minh chứng, Cười Trong Đạo đã góp phần đồng hành trong đời sống.

**Đại Hùng Linh Điện, mùa Đại Hội 5: 7- 2010.
Từ Minh Đạt.**

**VISIT WEBSITE:
www.voviology.org**

CƯỜI TRONG ĐẠO – Tập 7

1. CHÚ HAI THẰNG HAI

Đang ngồi họp, có tiếng điện thoại reo, Huyền bắt phone, một người đàn ông bên kia đầu giây nói:

- Xin lỗi cô, cho tôi nói chuyện với cô Vân!

Huyền hỏi:

- Xin lỗi, chú tên là gì?

Người đàn ông bên kia:

- Tôi tên là Hai!

Huyền nói:

- Được! Để tôi nói với cô Vân là có chú Hai gọi!

Người đàn ông lật đật ngăn lại:

- Không! Cô nói là “thằng” Hai !

Huyền gọi cô Vân:

- Cô ời! Có chú Hai, thằng Hai gọi!

Từ những mảnh gỗ vụn trong xây dựng, Thầy đã sáng tác thành cửa sổ cho nhà rường (ảnh TCQN).

2. NHÀ QUÊ

Đang dọn dẹp, Bibi xếp một số giấy gói quà rồi chậm chậm để sang một bên. Tôi nhìn thấy nên nói:

- Bi để lại mấy giấy đó, anh cần gói quà!

Bibi bật cười khanh khách. Nghe tiếng cười tôi nghi có vấn đề nên hỏi Bi:

- Tại sao em cười?

Bi chỉ cười không nói, tôi cố hỏi, cô nói:

- Em đang nghĩ có ai nhà quê bây giờ mang quà cho mình bằng những giấy gói của Christmas... đang nghĩ thì anh lên tiếng!

3. HỚT TÓC

Đưa đầu cho Bibi hớt tóc, hớt một hồi thì cái đầu thành lảng o. Bibi còn đang chăm chú ngắm nghĩa cái đầu, tôi mới chọn:

- Em sửa giùm cho anh chỗ này!

Bibi hỏi:

- Chỗ nào?

Tôi nói:

- Cái đầu có còn chỗ nào nữa đâu để mà sửa?

Bibi ôm bụng cười

4. CHUYỆN VUI TRONG “THỜI CHIẾN”

Một vị pháp hữu trẻ hỏi tôi:

- Thưa Thầy, con nghe cô X nói với mọi người, khi Thầy về Việt Nam, Thầy có gọi cô ấy vào phòng ngủ chung? Xin Thầy cho con biết, điều này có thật hay không?

- Vị nghĩ nếu là “có” thì Thầy sẽ trả lời cho vị là “có” sao? Chắc chắn Thầy sẽ không đưa ra những câu trả lời nhằm bảo vệ cho Thầy, nhưng Thầy sẽ chỉ cho vị nhìn ra câu trả lời. Thứ nhất, vị từng gặp Thầy nhiều lần ở Việt Nam, từng tháp tùng với Thầy, từng ở chung với Thầy nhiều ngày, vị có bao giờ thấy Thầy đi đâu một mình và đứng 1 mình không?

- Thưa Thầy không!

- À, đi đâu cũng ít nhất hàng chục người bên cạnh, thêm nữa, vị có bao giờ thấy Thầy có được chỗ ngủ đàng hoàng không? Phòng ngủ của Thầy phải nhét đến bao nhiêu người thì lấy cái gì mà kêu người ta vào ngủ chung?

- Dạ, con thấy vậy!

- Hơn nữa tháp tùng cùng Thầy có Bibi vợ Thầy, rồi có mấy đứa Hương, Huyền,... nữa.

- Cô X nói chị Bibi và Hương, Huyền ai cũng đồng ý việc này!

- Vị cứ đi kiểm trên đời này có người vợ nào đồng ý cho chồng làm việc đó không? Thầy nói thật, đàn bà không 1 ai chấp nhận chồng mình làm việc đó cả!

- Đúng như vậy, vợ vua còn không chấp nhận được!

- Bây giờ bỏ chuyện những người đàn bà sang một bên vì mình không là đàn bà, Thầy và vị là đàn ông, mình nói chuyện đàn ông với nhau. Đặt chuyện Đạo sang một bên đi! Nếu cho vị lựa chọn, giữa các cô gái trẻ, độc thân và người đàn bà tuổi như mẹ mình lại có gia đình, vị sẽ chọn ai?

Vị pháp hữu này cười lớn:

- Dạ con chọn cô gái trẻ!

Tất cả mọi người hiện diện ai cũng bật cười, tôi nói:

- Vị đã thấy câu trả lời rồi đó! Không lẽ Thầy lại kêu một người đáng tuổi mẹ mình lại có gia đình vào “ngủ chung” sao?

- Tại sao Thầy lại im re không giải thích chi cả vậy?

- Mình có được dịp tốt ngàn năm một thuở, tại sao phải đi giải thích? Tại sao không nhân dịp để

- Nhưng giải thích thì khi các vị gặp thử thách, các vị mới học được!

- Chuyện học là chuyện của các vị nhưng chuyện làm là chuyện của Thầy. Ngày xưa Đức Phật Thích Ca gặp những chuyện như vậy, Ngài phản ứng như thế nào?

- Dạ thưa Thầy,... Ngài im lặng...

- Đó là vậy đó! Chuyện tầm phào, rồi hơi... mình có biết bao nhiêu chuyện quan trọng hơn cần phải làm!

Vị pháp hữu này hỏi:

- Như vậy khi nghe một câu chuyện, mình phải nghe bằng cái trí của mình phải không Thầy?

Tôi không trả lời nhưng tôi đổi không khí:

- Làm như mình là “đồ chùa” ai muốn nói ngủ chung cũng được...

Tôi bật cười, tất cả mọi người chung quanh đều bật cười trước một chuyện vui, dễ thương của đời trần thế.

5. GỢI Ý CHO BIBI.

Ngồi xem Bibi và các vị “quần” thật lâu với một phần lực mà không đưa ra được hướng giải quyết... tôi mới gợi ý cho Bibi bằng cách hỏi phần lực:

- Trước khi mất vị mặc đồ màu trắng phải không?

- Dạ, vâng!

- Bây giờ vị cũng đang mặc đồ màu trắng phải không?

- Dạ, vâng!

Tôi quay sang Bibi:

- Đó! Em đã thấy chìa khóa rồi đó! Đi tiếp đi!

Ý của tôi muốn gợi ý cho Bibi thấy phần lực này suốt 50 năm qua kể từ lúc mất đến giờ vẫn không thay đổi, cái thức bám chắc vào bản thể, cuộc sống,... nên suốt 50 năm vẫn còn quanh quẩn nơi mình đã qua đời...

Vì đây là cơ hội để cho các đệ tử tự giải quyết, làm việc nên tôi không xen tay vào nhưng sau khi gợi ý cho Bibi xong, tôi thấy cô ta cũng không ... “nhúc nhích” chi cả, không biết cô ấy có hiểu ý của tôi không để xoay vấn đề vào tâm thức của phần lực. Tôi hỏi Bibi:

- Thầy đã gợi ý như vậy thì em nghĩ sao?

Bibi trả lời:

- Dạ,... phần lực không có ... thay đổi!

6. GIÁC MƠ CỦA HUYỀN.

Sáng sớm, nhìn mặt Huyền tái xanh, tôi hỏi:

- Em mệt à? Ngủ không đủ sao?
- Dạ! Em ngủ nằm mơ, tỉnh dậy em thấy mệt!
Em có thể kể cho Thầy nghe giấc mơ của em được không?

- Ủa! Em kể đi!

Huyền trình:

- Em nằm mơ thấy mấy tụi Mỹ la “sét đánh ở Việt Nam”, rồi em thấy mây đen mù mịt, rồi em thấy đi trên xe, có nhiều người chạy ra, rồi em thấy sét đánh xuống, rồi em thấy mình đang lái xe trên đường,...

Tôi ngắt ngang:

- Em thấy lái xe ở đâu?

- Dạ, ở Việt Nam mà em không có lái xe, có chị Hương, có Thầy, có chị Bi, rồi em thấy nhiều người chạy ra đường bị sét đánh chết, rồi mấy tụi Mỹ la lên “sét đánh ở Việt Nam”...

Tôi ngắt ngang:

- Lúc đó em thấy Thầy, chị Bi, chị Hương ở đâu?

- Ở trên xe!

- Còn những người em thấy bị sét đánh ở đâu?

- Đang chạy dưới đường!

- Rồi! Em kể tiếp đi!

- Em thấy nhiều người chạy ra rồi la lên, rồi nhiều người chạy ra xe, rán chụp xe, rồi nhiều người bị sét đánh té xuống đường, rồi mấy tụi Mỹ la lên “sét đánh ở Việt Nam”, rồi em thấy nhiều người từ ruộng chạy ra, họ rán rượt theo chụp xe, rồi họ bị đánh kể bên xe, có nhiều người quen mình bị đánh, rồi mấy tụi Mỹ la lên

....

Tôi ngắt ngang:

- Em ơi! Thầy biết tại sao em mệt rồi! Em vào ngủ tiếp đi! Thầy nghe em kể thôi cũng phát mệt!

7. NHỮNG ĐỐI ĐÁP 2 Ý NGHĨA

Tiến:

- Em uống sữa đi!

Sương:

- Em không uống đâu, uống xong nó rượt (1)

Bibi:

- Em phải hăm (2) nó trước khi uống.

Tôi:

- Hăm nó đừng có rượt à?

Ghi chú:

1. Nó rượt – tiếng lóng là tiêu chảy.

2. Hăm nóng nhưng phát âm giọng Nam là hăm (dọa)

8. ĐỀ NGHỊ VÔ DUYÊN

Mỗi lần ở nhà đi đâu chơi thì Bibi thường kêu gọi sự đề nghị của mọi người đến những nơi nào hoặc ăn ở đâu... riết thì thành thông lệ nên mỗi khi lên xe để đi chơi thì mọi người được đề nghị.

Một hôm ít việc làm, Bibi cũng vừa tìm được một nhà hàng mới nên cô rủ mọi người đi ăn. Ai cũng thay đồ rồi lên xe, Huyền lên sau nên không biết chương trình đi như thế nào, Huyền hỏi:

- Mình đi đâu vậy chị Bi?

Hương trả lời thay:

- Mình đi ăn xong rồi đi về!

Huyền nghe ba chớp ba nhoáng, tưởng chương trình đi còn nhiều lắm nên mới đề nghị với Bibi:

- Chị Bi mình đi ăn trước nhe!

Tôi xen vào:

- Hồng lẽ đi về trước?

Ai cũng bật cười.

Các em sinh viên quây quần trong buổi ăn tại Đại Hùng Linh Điện.

9. GIẢI THƯỞNG

Trên đường đến nơi dự lễ phát bằng Vinh Danh cho 1 đệ tử người Ấn là học sinh trung học được Tiểu Bang Calif bình chọn xuất sắc về một bộ môn. Tôi hỏi Hương:

- Giải thưởng đó nghĩa là sao vậy em?

Hương giải thích đó là 1 giải vinh dự của tiểu bang về 1 bộ môn nào đó, sau khi Bộ Giáo Dục đã lượng định tất cả học sinh của các trường trong tiểu bang. Hương nói thêm:

- Cô bé này còn đỡ hơn em nhiều, bây giờ có Thầy đi dự chứ lúc xưa em cũng được giải thưởng này nhưng gia đình em đâu có ai đi dự. Tôi cười:

- Em còn đỡ hơn Thầy nhiều, lúc xưa Thầy thì có nhiều người đi dự lắm nhưng... Thầy... đâu có được giải nào đâu....

Tất cả mọi người trong xe đều bật cười...

10. CHUYỆN ANH EM

Một người kể cho tôi nghe chuyện ở Việt Nam về Thi, em gái tôi:

- Không biết con Thi nó giận gì Thầy mà nó ngồi lảm bảm chửi Thầy...

Tôi hỏi:

- Nó chửi cái gì vậy?

Vị này nói:

- Nó lảm bảm.... “cái thằng mập”....gì đó mà đệ tử không nghe rõ...

Vị này nói tiếp:

- Đệ tử biết là Thi nó đang chửi Thầy nên đệ tử cố ý hỏi “thằng mập” nào vậy?

Thi hát hàm:

- Thằng mập ở bên đó chứ ai!

Tôi hỏi lại:

- Rồi vị có nói gì không?

Vị này trả lời:

- Dạ, không!

Tôi nói:

- Sao vị không nói “Ààààà!... Thì ra thằng mập anh của mệ mập!”

Tất cả mọi người ôm bụng cười, vì họ thấy tôi vẫn diều được trước những lời chỉ trích, hành động phỉ báng và nhất là Thi cũng đâu có nhỏ nhắn gì hơn tôi đâu! (Đây chỉ là chuyện vui trong nhà, anh em với nhau, chớ không có gì!)

11. TƯƠNG TƯ

Lúc trước có người nguyện với tôi rằng: “Con nguyện sẽ làm trái banh cho Thầy “chơi”, Thầy muốn chơi sao cũng được, đặt để đâu cũng được!” Nguyện nghe cho vui vậy thôi, chứ chưa “chơi” mà trái banh đó đã nhảy lên chửi đanh đạch. Chắc có lẽ tại nó nghĩ tôi tính “chơi banh” của người khác không là của nó nên nó nhảy. Nói gì thì nói, cũng từ chuyện này nên tôi thường dùng từ “banh” để ám chỉ người “có vấn đề” nhưng đang, sẽ được đào tạo.

Tôi nói với Hương:

- Thầy rất ghét những trái banh còn mới chưa từng đem thử, thấy nó tròn trịa tưởng tốt, lấy ra xài thì nó hư rách ra. Chẳng thà đã từng xài nay móp méo để mình còn biết nó móp chỗ nào mà sửa.

Hương hỏi:

- Sao vậy Thầy?

Tôi bực mình:

- Thì thằng Giàu nè! Mặc công huấn luyện cho nó, đã rồi bây giờ nó “in love”, mà là tình đầu mới chết! Ba chục tuổi rồi bây giờ mới có tình 15 có chết không? Hồn vía nó giống như đang trên mây vậy!

Hương hỏi:

- Rồi nó làm gì cho Thầy bực mình à?
- Có làm gì được đâu, cả buổi sáng cứ ngủ vùi vì suốt đêm tương tư. Không biết bây giờ nó còn làm được cái gì trong ngày?

Hương cười hóm hỉnh:

- Thì... tương tư...

Dựng nhà cho pháp hữu dự Đại Hội 5 - 2010

12. HỌC TRÒ NGOAN

Tôi, Hương và Giàu đi ăn phở, ăn xong, Hương ra quầy trả tiền. Ông chủ tiệm nói:

- Chà! Mấy người này sượng ghê, không thấy phải bận bịu đi làm chi cả!

Hương trả lời:

- Có chứ chú! Cũng phải đi làm vậy!

Ông chủ tiệm:

- Đi làm lúc nào sao không thấy?

Hương trả lời:

- Thì lúc nào chú không thấy là lúc đó đi làm!

13. SỚN SÁC

Hương đọc cho tôi một lá thư email của một vị đệ tử hỏi:

- Ban An Ninh Tôn Giáo đã chính thức cấm VVQN hoạt động, vậy các hình ảnh... được đưa ra trên mạng có ảnh hưởng gì không?

- Không! Vì bên Việt Nam mình có hoạt động gì đâu? Công An họ khôn mà! Họ nhìn hình thì biết, chứ đâu phải ngu, đâu phải dễ nhảy nhóm, con nít và rất sớ sác như một số đệ tử mình bên đó! Công An họ sẽ thấy ra điểm này, điểm này và điểm này...

Huyền hỏi:

- Sớ sác là gì vậy Thầy?

Tôi chụp lấy cơ hội này để “bắn” về phía Giàu, vì tôi đã “ngứa” mắt về nó mấy ngày nay:

- Sớ sác là thằng Giàu đó! Cứ coi nó ra sao thì sớ sác là nghĩa đó đó!

Giàu bật cười hô hô....

14. QUÍT

Sau buổi ăn, cô Bảo Yến kể cho mọi người nghe về những chuyện hậu trường của sân khấu. Dùng hình ảnh của câu tục ngữ Việt Nam “vỏ quít dày có móng tay nhọn”, cô nói:

- Người thì như vỏ quít dày, người thì như cái móng nhọn...

Rồi cô chợt hỏi tôi:

- Không hiểu Yến thuộc ... loại gì, thưa Thầy?

Tôi cười:

- Thì cô là người ... ăn quít!
Ai cũng bật ra cười. Tôi nói tiếp:
- Ai vô quít đây thì mặc, ai móng tay nhọn thì kệ,
cứ lột quít ra thì mình ăn....

Tiếng cười luôn có dịp rộn rã hàng ngày tại Đại
Hùng Linh Điện tạo thêm sự ấm cúng và gần gũi
của mọi người.

15. CÁI GÌ RA?

Đang ngồi ăn trong một nhà hàng, bất chợt tôi
có một sáng kiến thành lập một hệ thống kinh
doanh mới để cứu vãng tình trạng suy thoái về
địa ốc và ngân hàng tại Mỹ trong thời gian hiện
tại mà tình trạng này cũng làm cho tập đoàn tài
chánh CIC bị ảnh hưởng ít nhiều.

Tôi bàn thảo kế hoạch với Bibi ngay tại nhà
hàng. Giàu ngồi kế bên nghe thấy và nói:

- Thầy quá hay! Ngồi ăn một tí xítu mà ra cả một
đường hướng kế hoạch lớn như vậy, thiệt ...
quá hay!

Sẵn dịp tôi dạy cho Giàu:

- Thì ăn vô phải có cái gì ra chứ! Không lẽ chỉ
có ... c..?

Dầu là câu nói tục nhưng là lời dạy chí lý nên ai
cũng bật cười vui vẻ...

16. NGÔN NGỮ MỚI

Từ ngữ Việt Nam bây giờ người ta hay dùng từ
“hơi bị” cho cả những vấn đề tốt, tích cực như:
Hơi bị khôn, hơi bị tài, hơi bị giàu... Sau này có
cô Bảo Yến từ Việt Nam mới sang ở đây, chúng

tôi bắt đầu nghe những từ ngữ hơi ... lạ tai đó. Như có lần tôi đang nấu phở, cô Bảo Yến đi ngang và nói:

- Thầy hơi bị giỏi !

Đang ngồi lật các trang báo để xem tựa, tôi thấy 1 bài báo có đăng hình của cô Bảo Yến, tôi mới nói với cô cũng đang ngồi xem báo gần đó:

- Cô Yến ơi! Có bài báo này có đăng hình của cô nè!

Vẫn dõi mắt vào tờ báo đang xem, cô Bảo Yến nói vọng đến:

- Chắc họ để hình cho có vậy mà!

Tôi đọc sơ vài chi tiết trong bài báo:

- Không phải! Họ đang chửi cô!

Cô Bảo Yến thoáng liếc tới bài báo tôi đang xem, rồi cô tiếp tục đọc tờ báo của cô đang đọc dở, cô nói vọng đến tôi:

- Hình hơi bị đẹp!

17. THẦY BÓI

Ca Sĩ Trường Thanh, nhiều người còn biết đến ông qua tên Nhựt Thanh, cũng là nhà phát hành lịch sách tử vi Tam Tông Miếu mỗi đầu năm. (Ông cũng là em của Bộ Trưởng Bộ Văn Hóa Thông Tin Việt Nam - Trung Tướng Trần Văn Phác). Một hôm, ông gọi đến Đại Hùng Linh Điện để hỏi đường đến, Bibi trả lời phone cho ông. Sau đó ông có những nhận xét riêng rồi nói cùng cô Bảo Yến. Trong buổi ăn, cô Bảo Yến nói với Bibi:

- Ông Trường Thanh nói giọng nói của cô Bibi là giọng của một người chăm lo cho chồng và chồng là một người rất đại từ bi.

Bibi hỏi:

- Sao ông ấy biết? Ông ấy là thầy bói à?

- Đúng! Ông ấy là một thầy bói!

Bibi ngẩng mặt hỏi:

- Ông ấy bị mù à?

Mọi người ai cũng hơi ngạc nhiên, hiểu ý, tôi giải thích:

- Bibi xem phim thì thấy thầy bói là người bị mù nên cứ nghĩ thầy bói là phải bị mù!

Ai cũng bật cười.

Năm châu hội ngộ. 7-2010

18. NGƯỜI TRẦN

Bibi nói với tôi:

- Coi ra mình cũng làm được nhiều việc lắm so với người ngoài!

Tôi hỏi:

- Tại sao em nói vậy?

Bibi trả lời:

- Vì em mới gặp những đồng nghiệp cũ cách đây 3 năm, từng chuyện, từng chuyện của em họ đều giạt mình...

Tôi nói:

- Đúng vậy! Người đời thường họ không làm được như mình đâu, vì chuyện của mình người đời họ không làm được!

Bibi nói:

- Hèn gì bây giờ em mệt nhiều!

Tôi hỏi:

- Tại sao em nói vậy?

Bibi cười:

- Tại em là người trần làm việc kể bên người không phải của cõi này nên mới bị mệt!

Tôi chỉ ... liếc nhìn Bi đang tủm tỉm cười sau câu nói... xỏ.

19. HÀNG GIẢ GẶP HÀNG THIỆT!

Đang ngồi chat trên computer, bỗng thấy cô Bảo Yến có vẻ giận. Tôi hỏi, cô Bảo Yến nói:

- Đang ngồi chat, tự dưng có người nào xen vào nói “ai lại ăn cắp nghệ danh ca sĩ Bảo Yến của tôi vậy? Sao bất lịch sự quá vậy?” ... Nó đã ăn cắp tên của mình lại còn chửi mình nữa!

Nghe kể, tôi bật cười!

20. GIẢI THÍCH THÁNH DANH

Huyền giải thích cái hiểu về Thánh Danh của mình:

- ... từ từ người ta sẽ tỏ ngộ bởi vậy trong Thánh Danh mới có chữ ... “từ”...

21. CHỢ CHIM

Bibi hỏi tôi:

- Hôm nay anh muốn đi đâu chơi?

- Anh muốn đi chợ chim ở Pomona!

Bi thì không thích nơi đó nên mới bàn ra:

- Đi chỗ đó có gì mà coi? Toàn là cắt chim không hà!

Tôi trả lời:

- Ai mượn? Chim không coi lại đi coi cắt !

Dựng nhà ruộng tại Pháp Chủ Thiền Viện 7-2010.

22. TƯỜNG BỜ

Bibi rất thích xem phim và thường ảnh hưởng trong phim. Ví dụ như thấy trong phim người ta ăn món gì, thì cũng phải tìm thử cho được. Một ngày, trong rạp cinema, đang xem một cuốn

phim về kho tàng, một kho tàng lớn được phát hiện. Bibi nhỏ hỏi với tôi:

- Kiếp trước của anh, anh có chôn giấu đồ không?

Tôi gật đầu rồi nói nhỏ:

- Chi vậy?

- Để mình tới đó đào!

Rồi Bibi hỏi nhỏ:

- Mà anh chôn cái gì vậy?

Tôi trả lời thì thầm:

- Toa thuốc!

Dựng nhà rường tại Pháp Chủ Thiền Viện 7-2010.

23. TƯỚNG PHÁP

Tôi nói về tướng mắt:

- Người sáng suốt, biết công tư phân minh thì trông trắng và đen phân biệt rõ ràng, không lơ mờ, không đục...

Huyền dịch lại cho Romain, người Pháp. Thấy Romain ngồi suy nghĩ, tôi nói với Huyền:

- Em nên dùng chữ color (màu sắc) chứ không phải là màu đen. Vì mắt nó màu xanh chứ có đen đâu?

24. SONG NGỮ

My tea, tức là trà của tôi. Tuy nhiên, trong thời gian này (5-2008) có 1 vị pháp hữu từ Việt Nam sang, vị này tên là Mai Thy, phát âm giống như chữ my tea của Anh ngữ.

Trong một buổi công tác tại Đạo Viện, tôi bảo Romain đi gọi Mai Thy cho tôi, Romain vâng lời chạy đi tìm thì gặp Hương đang ngồi với Mai Thy, Romain kêu:

- “My tea !”

Lúc ấy Hương đang cầm ly trà, chắc cô Hương nghĩ là Romain kêu cô tại sao uống trà của em ấy, cô trả lời:

- No! This is not your tea, this is “my tea” !

(Không, đây không phải là trà của anh mà trà của tôi).

25. THÀNH NGỮ

Người Việt Nam có 1 câu nói đại khái như vậy: “Khỏe dùng sức, yếu dùng mưu (chước)”.

Tháng 7 năm 2008, trong mùa Đại Hội, các pháp hữu công tác tại Học Viện mà có nhiều công việc nặng đòi hỏi trong thời gian lúc đó. Lúc mọi người xúm nhau để di chuyển giàn máy khoảng giếng thật nặng mà hàng chục người cũng khó lay chuyển được. Ai cũng cố lấy hết sức bình sinh để đẩy cỗ máy ấy. Đức động viên tinh thần mọi người:

- Cố lên! “khỏe thì dùng sức, yếu thì....”

Tôi vừa thở hào hển, vừa nói xen vào:

- Yếu thì cũng dùng sức...!

Thầy Từ Hồng Lĩnh đang lao động tại dự án K – 2010.

26. SAO Y BẦN CHÁNH

Một người con tuổi đời gần 50, gửi thư đến cho mẹ mình tuổi đời hơn 70, áp lực mẹ mình phải bán nhà để chia cửa. Trong thư ấy, bên cạnh

việc khơi dậy lòng thương hại, trắc ẩn của người mẹ, người con còn đe dọa đủ thứ, nào là dọa tự tử, dọa đăng báo, dọa làm tổn thương danh dự của gia đình và của mẹ mình,... đủ cả.

Tôi nói với Đức:

- Người này thiệt bậy, gởi thư áp lực mẹ mình mà lại nhờ con trai của mình chuyển thư? Thằng con đọc thư thì nó nghĩ sao? Giáo dục kiểu vậy thì sau này sẽ ra sao?

Đức cười:

- Thì thằng con sẽ xin ba nó bản photo để sau này gởi lại cho ba nó, đỡ mắc công phải viết cái khác!

Tôi bật cười vì ý tưởng ngộ nghĩnh nhưng chính xác này.

27. KÊU GỌI TÌNH NGUYỆN

Những phần khó khăn, cần đến sự tính toán và chuyên nghiệp khi làm đài xi măng cho Pháp Tượng Đức Ngài tại Pháp Chủ Thiền Viện đã xong. Bức kè, chỉ cần đổ đất và nện đất vào khung xi măng đã làm sẵn, công đoạn này thì dễ dàng không cần đo đạc chi cả. Đức kêu gọi sự tình nguyện:

- Rời! Việc này dễ làm đây! Không cần đầu óc cũng làm được! Có ai làm không?

Tôi nói với Đức:

- Em nói như vậy sẽ không có ai làm đâu! Em phải nói là “công việc dễ làm và cần người có đầu óc” thì người ta mới làm....

28. TIM ĐEN

Trong bàn ăn tại Học Viện, Mai Thy cứ một mực đòi chú Tín phải thưởng cho cô một món quà.

Tôi hỏi chú Tín:

- Món quà gì mà Mai Thy cứ đòi hoài vậy?

Chú Tín nói:

- Cô Mai Thy thông minh lắm Thầy! Có một câu đố mà con đố biết bao nhiêu học giả nổi tiếng trong nước mà không một ai biết câu trả lời: Con đố mọi người, là có lần con đi chợ ở Gò Vấp, gặp một người đàn bà ăn mỳ, dơ dáy lại bị cùi, cùi ăn lở lói, mất tay, chân, mất cả cái mũi, mặt mỳ bị cùi ăn hết vậy mà 3 tháng sau trở lại chợ đó, con thấy người đàn bà này có sự khác lạ. Con đố mọi người sự khác lạ ấy là gì? Không một ai biết trả lời, vậy mà cô Mai Thy biết đố Thầy...

Tôi nói:

- Bà ấy có bầu phải không?

Ai trong bàn cũng bật cười. Tôi hỏi Mai Thy:

- Nhà em ở gần Gò Vấp phải không?

- Dạ phải!

Tôi kết luận:

- Vậy là Mai Thy có biết bà này, chứ có hay ho gì... Mấy bữa nay ngày nào Thầy cũng chửi nó là ..."ngu", bởi vậy nó mới nhắc khéo chú trước mặt Thầy là cho nó quà để cố tình cho Thầy biết nó cũng thông minh....

Ai cũng cười, Mai Thy tự xác nhận:

- Chỉ có Thầy mới thấy được tim đen....

29. HIẾU Ý

M, là một vị nữ đệ tử từ nơi xa đến đây, vị này vừa mới thất tình cỡ... 10 năm nay nhưng không hiểu sao đầu óc vẫn còn lơ lơ mơ, cứ thần thờ, lâu lâu ngòì... cười một mình... tôi thật, rất ... ghét loại học trò như vậy. Diên vì tình, thiệt là lãng và thiệt là tệ.

Tôi thường giễu, chọc cười bằng cách nói bóng, nói gió rồi đóng kịch cho mọi người xem để cho vị này tỉnh giấc “chiêm bao” lại. Hơn 10 năm rồi mà vẫn thần thờ là sao? Giễu, giỡn... khiến cho mọi người đều ôm bụng cười chảy nước mắt nhưng cái “người cây” này vẫn im lặng, vẫn cặp mắt để ở đâu thật xa xăm... không hiểu người này tới đây để làm gì, lặn lội từ xa tới chỉ để nhớ về người yêu đã bay mất cả ... chục năm nay?

Thấy làm gì cũng không ép phê, tôi hỏi cô này:

- Nè M.! Thầy chọc em thất tình, em có quê không?

Con mắt vẫn còn đâu đâu, cô này không thèm trả lời câu hỏi của tôi. Tôi tiếp:

- Thầy hỏi thiệt! Thầy hỏi cho biết thôi, nếu con gái bị chọc là thất tình, họ có quê, có tự ái không?

Cũng không thèm trả lời. Tôi hỏi một cách rõ ràng:

- Thầy không phải là con gái nên Thầy hỏi cho biết thiệt, chứ không phải chọc em đâu. Như con trai, nếu có thất tình, chọc nó, nó không thấy quê.

Tôi nhìn quanh quất, thấy kể đó Giàu đang đứng trộn xi măng, tôi hỏi lớn:

- Giàu! Em đang bị gì vậy?

Giàu trả lời gọn lớn:

- Thất tình!

Tôi ôm bụng cười, quả là Giàu thiệt là hiểu ý. Sau khi biết ý tôi chỉ muốn biết về tâm lý, cô M. mới kể cho tôi nghe chuyện của cô. Nhờ đó được tôi ... dùng làm đề tài nói chuyện tiếp mà bỏ tánh thất tình dai.

Thầy Từ Hồng Lĩnh, Từ Tri Khai,... đang lao động tại dự án K – 2010.

30. MỌI THỨ ĐỀU CẦN

Đang làm việc tại Đạo Viện, thấy Mai Thy phụng phí những vật liệu như vát bỏ các gỗ vụn, đá vụn,... Giàu dạy đời:

- Ở công trường cái gì cũng xài, không được bỏ một cái gì hết !

Ý của Giàu là cái gì cũng phải tận dụng, vật liệu gì để làm việc ở Đạo Viện đều rất quý vì luôn cần đến dầu là mảnh gỗ vụn. Nói xong, bắt chợt Giàu nhớ đến một “vật gì” đó có thể bỏ nên bỏ tức:

- Trừ c... út !

31. DỰ BÁO THỜI TIẾT.

Từ Ý chuẩn bị trở về Pháp, chị Trang nói ở Pháp hôm nay tuyết dày đến 5 cm. Một lúc sau gặp Huyền, Huyền nói với tôi, tuyết bên Pháp dày đến 5 inches. Ngồi trên máy bay bên cạnh Bibi, Bibi nói nhỏ với tôi để tôi có sự chuẩn bị:

- Anh có biết, bên Pháp hôm nay tuyết dày đến 5 feet không?

32. GIỄ RÁCH

Tôi nói với Linh Tú:

- Thầy cần sự giúp sức của em!

Linh Tú trả lời:

- Thầy ơi! Con chỉ là tấm giẻ rách!

Tôi nói:

- Thì dùng cho những chỗ chỉ cần tấm giẻ rách!

33. CÔNG TÁC

Tôi nhờ Linh Tú đánh máy giùm một số bài viết, cô ấy không chịu và đòi làm việc xếp hình vào album (*hàng năm, Đại Hùng Linh Điện có hàng*

chục ngàn tấm hình cần xếp vào album để cho vào kho tư liệu). Tôi nói với cô:

- Mắt Thầy yếu, Thầy đọc và đánh máy trên computer khó khăn và các cô ở đây không ai rành tiếng Việt cả.

Cô ấy vẫn nhất quyết đòi làm công việc xếp hình nên tôi không nói nữa, làm chuyện đạo thì do người ta tình nguyện, dầu hình ảnh có nhiều và cần làm nhưng trước mắt tôi đang cần người biết đánh máy bằng Việt Ngữ để giúp tôi hoàn tất đến 200 mặt sách của Vô Vi Quy Nguyên. Thế nên tôi bỏ đi ra ngoài và Hương thì lấy chồng hình còn ứ đọng giao cho Tú làm.

Từ ngoài bước vào, tôi thấy Tú đang ngồi xếp hình và bé Quốc 3 tuổi đang đứng chơi kể bên. Tôi nói mớ:

- Quốc ơi! Con đưa cho cô Tú mấy tấm hình mà Thầy nhờ con làm để cô ấy xếp đi con...

Cả căn phòng mà ai cũng đang chăm chú làm việc đều bật cười.

34. CÁI TA.

Anh Lân và chị Trang hầm hè nhau, người này trách người kia có cái ta lớn quá nên không ai nhường ai. Tôi đi ngang nghe chị Trang xầm xì với các cô nên dừng lại hỏi và biết 2 vợ chồng đang hầm hè cũng vì cái ta của nhau. Chị Trang nói:

- Anh Lân ảnh nói ảnh không có cái Ta, chỉ có đệ tử có nhưng đệ tử nói với ảnh, ảnh có cái ta mà ảnh không chấp nhận...

Thầy nói:

- Trên đời này ai lại không có cái “Ta”? Nếu không có cái “Ta” thì lấy gì làm“Ta” đây?

Ai cũng bật cười, chuyện hăm hè cũng thành nhẹ.

35. ĐỪNG MƠ NỮA!

Bibi nói với tôi về những giấc mơ của cô:

- Lúc trước em mơ thấy cửa trường đóng lại, bà Nguyệt còn kẹt bên ngoài. Quả vậy, sau đó nhóm bà Nguyệt bỏ Đạo (*chuyện đã được ghi trong Qua giấc mơ kiểm tâm thức*). Giấc mơ kể thì thấy trên tàu có nhóm Phù Quốc Nhựt Tân ngồi, em thấy Thầy đến và nói “tàu này cần phải cho nổ chìm”. Quả vậy, nhóm Phù Quốc Nhựt Tân sau đó không lâu đã rút... Anh có nhớ là lúc trước có một thời gian có thật nhiều đứa trẻ cỡ tuổi 18-20 đến xin thọ pháp không? Lúc ấy các Chư Vị có nói “chỉ là bắt cóc bỏ đĩa!”... em nằm mơ thì thấy một đám đứa nhẩy ra khỏi cửa sổ, chỉ còn lại có một mình nhỏ Hà ngồi lại. Bây giờ, mười mấy năm sau, nhóm đó chỉ còn có một mình Hà còn lại với mình....

Bibi chưa dứt lời, Huyền bên cạnh xen vào với giọng lo lắng:

- Chị Bi ơi! Chị đừng nằm mơ nữa.....

36. KHÁCH SẠN RẠNG ĐÔNG

Hương nói:

- Tour du lịch xuyên Việt thì tụi con đã book rồi nhưng anh Đức nói hiện con đang ở Hà Nội nên check thử khách sạn của nó nói là 3 sao thì có đúng tiêu chuẩn 3 sao không? Họ thường ăn gian, 2 sao thì nói là 3 sao, 3 sao thì nói là 4 sao... Họ thường ăn gian và tiêu chuẩn sao cũng không đúng!

Tôi nói:

- Em bảo công ty du lịch book khách sạn Rạng Đông đi để khỏi bị gạt!

Hương ngớ ra:

- Vậy là ... sao?

Tôi cười:

- Thì Rạng Đông là buổi sáng cho khỏi có sao nào để khỏi bị gạt !

Đoàn Thiếu Nhi Quy Nguyên được tái hoạt động trên thế giới.

37. CƯỜI CỘNG ĐỒNG

1. Trong bệnh viện tại Việt Nam, Bibi gặp tôi, nét mặt hơi bực, cô nói:

- Mấy người làm ở đây hay “kênh xì po”!

Tôi hỏi:

- Tại sao em nói như vậy?

Bi bức mình:

- Vì em hỏi ông kia “Bác Sĩ ở đâu?” Ông chỉ im không chịu nói!

Tôi cười:

- Tại vì em không biết đọc, ông đeo trên ngực của ông chữ “Bác Sĩ” chình ình trước mắt vậy mà còn hỏi...

Tự dưng tất cả mọi người chung quanh khu chờ đợi trong bệnh viện đều bật cười....

2. Trong tiệm phở, tôi hỏi mấy đứa trong nhà:

- Mấy đứa có để ý 2 bữa nay con ngỗng nhà mình nó ít la ròi phải không? *(Vì con ngỗng này rất ồn, khiến không ai có thể nghỉ ngơi được).*

Hương hỏi:

- Dạ! Tại sao như vậy?

Tôi nói:

- Tại vì Thầy rình, mỗi lần nó kêu thì Thầy nhảy ra đập nó....!

Bất chợt mọi người chung quanh trong quán ăn đều bật cười.

3. Trải qua nhiều kinh nghiệm cười cộng đồng như vậy, trên đường đi bộ, tôi hỏi Bibi:

- Không hiểu tại sao người ta thích lắng nghe chuyện của anh, cũng lạ, mình nói chuyện như vậy mà ai cũng nghe!

Bibi trả lời gọn lỏn:

- Tại anh nói lớn quá!

38.50 LOẠI BÚN

Vào 1 đêm ở Hà Nội, tôi thấy đói bụng nên rủ mọi người đi ăn. Mọi người đi bộ rời khách sạn tìm nhà hàng, Bibi nói cô phát hiện ra 1 điểm "ăn uống" và rủ mọi người đến... ăn thử. Bi nói:
- Tới chỗ này có bán đến 50 loại bún khác nhau...

Mọi người theo lời đi đến, thì ra đó là 1 phòng mạch nha sĩ, có địa chỉ là:.... "50 PHỐ HÀNG BÚN"....

Một buổi từ giả lên đường lao động tại Đạo Viện 2010.

39. CÁCH TRỊ MỤC LỆO

Mắt Bibi bị nổi mục lệo, cô hỏi tôi cách trị. Tôi nghiêm trang:

- Em ngồi lưng thật thẳng, tập trung vào một điểm ở trước mặt...

Bibi vừa nghe vừa làm theo, tôi tiếp:

- Em tưởng tượng một người rất đáng ghét trước mặt em, em nhìn nó, liếc nó bằng nửa ánh mắt tóe lửa, mục lẹo sẽ bị cháy...

40. DỤ DỖ.

Bibi muốn đi hội chợ Orange County Fairground và rủ tôi đi. Thấy trời nóng và phải đi ngoài trời nên tôi không muốn. Tôi nói:

- Ở đó có gì đâu mà đi! Toàn là đồ chơi con nít...

Bibi cố thuyết phục:

- Có nhiều thứ lạ lắm, cây cối lạ,...

Bibi cố mang tất cả những gì tôi thích đều có ở đó. Cô nói:

- Anh nhớ ở đó lúc trước mình có tới, có con thú thật là lạ rồi anh vuốt ve nó, có nhớ không?

Tôi trả lời:

- Nhưng đã hơn 10 năm rồi, con đó cũng chết rồi!
!

Ai cũng bật cười...

41. TƯỞNG BỞ

Tại ĐHLĐ có một con vịt tên là Long Bi Đông được nuôi từ nhỏ mà tôi đã xin từ Animal Shelter của chính phủ. Con vịt này rất là khôn, nó khôn như một con chó vậy. Chẳng hạn như mỗi lần nó nhảy xuống hồ nước rồi kẹt ở dưới đó lên không được, người nhà chỉ cần thông xuống hồ một cái vọt là nó tự biết đi tới, bước vào vọt rồi ngồi đó cho người ta kéo lên. Hay mỗi khi nó muốn vào nhà thì nó thường gõ cửa cho người ta biết, hay mỗi lần gặp người nhà là nó mừng... nhưng có điều là nó

rất ghét phụ nữ, mấy cô khi ra vườn chơi thì nó chạy đến mừng nhưng khi mấy cô bỏ vào nhà thì nó thường chạy đến chặn cửa và tấn công các cô như không muốn cho người ta bỏ đi.

Khi tấn công nó làm mọi cách để tấn công, bay lên người cắn, đập, mổ,... cộng thêm lòng sân hận từ tiềm thức của nó nổi lên nên mỗi lần tấn công các cô là nó thở khè khè, một cách thở của người ôm đầy căm tức trong đó...

Trong một buổi họp đạo, các cô nói chuyện với nhau về con vẹt và cô nào cũng nói đã từng bị con vẹt ấy cắn. Sương, có lẽ muốn... “khoe” với tôi là cô ấy.... hiền... nên không bị con vẹt ấy cắn, cô nói:
- Thưa Thầy, em cũng thường ra vườn nhưng nó không có cắn em.

Tôi trả lời:

- Chắc nó tưởng em là đàn ông!

Ai cũng bật cười...

Vài tiếng sau, từ vườn vào nhà, Sương nói:

- Em cho vẹt ăn, em mới bị nó cắn, dấu còn trên tay ở đây!

Tôi nói:

- Vậy là nó đã biết em là phụ nữ!

Ai cũng bật cười....

42. ĐỊA CHI BIẾN THỂ.

Sau buổi họp, tôi cùng một số vị từ trong phòng bước ra, thấy Huyền ngồi ngoài khó chịu, có lẽ vì một sự phân tích nào đó của cô, cô kết luận:

- Em thấy Thầy chỉ bàn chuyện với những người tuổi Thìn, hay tuổi Dần, tuổi Tuất. Và ở đây bấy lâu nay em thấy đại đa số người ở đây cũng đều tuổi đó. Tuổi Ngọ của em không phải là tuổi thích hợp để bàn chuyện phải không? Và em ở đây chắc... cũng là qua chị Hương, chứ em đâu thấy có người tuổi Ngọ ở đây!

Thấy vẻ mặt “không được vui” cho lắm của cô, tôi nói:

- Đâu có! Em đâu phải tuổi Ngọ?

Huyền khẳng định:

- Em là tuổi Ngọ! Tuổi con ngựa!

Tôi vẫn khẳng định:

- Em không phải là tuổi Ngọ, mà là tuổi Long Mã!

Huyền ngớ mặt ra, tôi giải thích:

- Trên đời (*theo truyền thuyết*) chỉ có 2 con vật mới có thể thành rồng là con cá chép và con Long Mã! Trong 12 con giáp thì duy nhất tuổi Ngọ là có thể làm Rồng thì còn chê khen gì nữa?

Huyền khoái, nét không vui trên mặt biến mất. Từ đó về sau, Huyền tự nhận mình là tuổi... Long Mã.

HÌNH VUI:

Sư Tử đang đứng xem hai vị tuổi Long Mã đang sơn cột rồng chuẩn bị Giao Thừa 2010. Long Mã đây tức một vị trên ghế tuổi tuổi Thìn và một vị đang nằm tuổi Ngọ.

43. XEM TƯỚNG MỤT RUỒI.

Hương đang thao thao bất tuyệt hướng dẫn cho một số vị xem tướng, xem các nốt ruồi trên gương mặt. Tôi nói:

- Có điều này Thầy bỏ tức cho các vị về những mục ruồi trên mặt.

Ai cũng nhao nhao đòi học, tôi hỏi:

- Các vị có biết, người ta nếu có cục mụn ruồi lớn ngay ở lỗ mũi thì sao không?

Ai cũng hỏi:

- Vậy có nghĩa là gì Thầy? Mụn ruồi như vậy là sao Thầy?

Tôi vừa bỏ đi, vừa cười tủm tỉm:

- Thì khó chịu chứ sao!

Ai cũng bật cười.

44. NGHÈO NHƯNG CŨNG PHÁCH.

Các vị hỏi tôi về quãng thời gian tôi mới sang Mỹ, đời sống còn rất khó khăn, nghèo đói... các vị hỏi tôi, tôi có bị người ta khinh khi sống trong hoàn cảnh nghèo không? Tôi nói “có chứ!” Rồi các vị hỏi “thế làm sao Thầy đổi hoàn cảnh, làm cho người ta hết khinh?” Tôi trả lời, lúc ấy, Thầy đã nói với người đang cười đùa về cái nghèo của Thầy trước mặt những người khác rằng “mày có tin là tiền của tao đủ để đốt chết mày không?” Người ấy hỏi mớ “tiền của mày làm sao đủ để đốt chết tao được?” Thầy đã trả lời:

- Thì tao lấy tiền mua củi về đốt mày!

Ai cũng bật cười về câu trả lời này. Sự thoải mái, bình thường và cái dũng qua khẩu khí của mình là những yếu tố mà không làm cho người có hứng để khinh mình.

45. “ĐÓNG GÓP”.

Hương dẫn mọi người viếng thăm thư viện ở thành phố Cerritos, một thành phố bên cạnh Buena Park nơi chúng tôi ở. Hương cho biết, thư viện này nhỏ nhưng xây dựng rất đẹp và sang, cần viếng thăm để thu thập những ý hay của người ta mà sau này áp dụng thêm cho công trình lập thư viện của Đạo tại Đạo Viện.

Đi bộ từ chỗ đậu xe để vào thư viện, Bibi khen thư viện này và buồn cho thư viện ở thành phố Buena Park. Tôi nói với Bibi:

- Vậy thì em đến thư viện Buena Park, em đề nghị nó cho em đóng góp để xây dựng lại thư viện!

Bibi không trả lời nhưng chỉ nhìn tôi bằng cặp mắt nghi ngờ. Cô nghi tôi sắp khơi mào một chuyện chi đây! Tôi nói tiếp:

- Nghe em nói như vậy, người trong thư viện sẽ mời mọc em dữ dội lắm rồi họ sẽ hỏi em “vậy cô muốn đóng góp cho thư viện như thế nào?...”

Bibi không nói chi, vẫn cặp mắt nghi ngờ nhìn tôi, tôi tiếp:

- Em sẽ nói với họ là tôi muốn đóng góp hai... tám ván với 2 khúc cây two by four (2x4)....

46. GIẢI ĐIỂM KẾT

Chắc vì cái thức của... “tiền thân” nên cô M. làm biếng tắm, người thúì hoắc đã vậy lại còn sợ... dơ.

Có lần Bibi mua cho mấy em nhỏ mấy con rùa nhỏ và tôi bảo M. thả các con rùa này xuống hồ, nhưng trước khi đó thì phải lấy gạch xếp lại dưới hồ để khi rùa cần chỗ khô, nó có thể trèo lên phơi nắng. Giao công việc cho M. làm, một lúc sau tôi trở ra hồ để xem công việc đã làm như thế nào? Thầy đá xếp rất là lộn xộn, không thứ tự lại rất là ẩu, tôi la M. và bảo cô ấy xếp lại. Em ngần ngừ, có vẻ không muốn bước xuống, tôi la nên em ấy leo xuống. Thấy em vẫn còn mang dép, tôi hỏi:

- Sao con không cởi dép ra? Bước xuống hồ mang dép chi vậy?

Em cũng không trả lời, vẫn cứ mang dép, rồi em đứng trên một hòn gạch, chân kia thì khều các viên đá nhô trên mặt nước. Đứng trên cầu nhìn xuống, tôi rầy:

- Tại sao con không cúi xuống lấy tay xếp mấy hòn đá ấy cho ngay ngắn hàng hoàng?

Em vẫn im lặng, vẫn thản nhiên làm công việc của em. Tôi để ý thấy em này có vẻ sợ nước, mà cũng có vẻ sợ dơ nên tôi đã dùng cái chổi để quét cứt thú cho xuống hồ và hất nước lên chân của em. M. la oái oái, rõ ràng là người sợ nước và sợ dơ nên tôi vừa tát nước lên chân của em, vừa nói:

- Thân con bụi như trâu mà sợ nước hả? Nước này có gì đâu mà sợ? Chỉ có cứt ngỗng, cứt vịt, với nước đái chó thôi chứ gì mà sợ?

Các loại tiểu thư nghe như vậy thì càng khiếp đảm, tôi vẫn cứ tạt nước. Tôi nói:

- Bây giờ thì còn sợ gì nữa? Cả người đã dính cứt thú rồi, cúi xuống làm cho xong rồi đi tắm!

Và em đã cúi xuống làm cho hết công việc của em.

Tối hôm đó, trong buổi ăn, tôi kể cho mọi người nghe một người “thúi” còn hơn cứt lại sợ cứt. Tôi nói với các em:

- Các con có biết các loại thú nó cũng biết nói chuyện với nhau. Mình không hiểu nhưng tại nó hiểu với nhau.

Các em gật đầu, coi như tiền đề một đã qua là loài vật có thể nói chuyện với nhau, tôi bắt vào tiền đề hai:

- Cục cúrt nó cũng biết nói chuyện với nhau nữa...

Mọi người im lặng, đang đưa mắt chờ đợi mệnh đề kế tôi sẽ đưa ra, tôi kể tiếp:

- Khi thấy M. đi tới, mấy cục cúrt la lên “chạy lẹ đi tụi bây ơi! Có con mẹ còn thúi hơn mình tới kìa....”

Cả bàn cơm ai cũng ôm bụng lăn ra mà cười! Từ đó M. chú ý về mình hơn. Tiềm thức thế nào chứ, đời này ở với tôi, em đã qua được chương ngại đó.

47. QUAN SÁT HỒNG KỸ

Vừa làm xong cái cầu thang cho giường đôi, tôi hỏi Linh, một đệ tử đang phụ tôi:

- Linh! Đố con cái cầu thang này ở ngoài người ta bán bao nhiêu tiền?

- 45 dollars!

- Sai!

- 50 dollars!

- Sai!

Thấy người vừa hỏi... dốt vừa chân chất. Dốt vì chưa quan sát kỹ, chân chất vì có nói gần đúng giá nhưng không biết nịnh, không biết lấy lòng. Tôi nạt:

- Cái này vừa mới làm xong thì lấy gì ở ngoài có bán?

Mọi người chung quanh đang làm việc, ai nghe mẩu đối đáp này cũng bật cười.

48. MÙI QUYẾN RŨ

Tôi rầy BBC. vì cô ta nhìn các chàng sinh viên đẹp trai Châu Âu bằng con mắt khá... tà! Tôi ngoắc cô ấy lại rồi chỉ cô và mọi người cách nói chuyện và đối diện với người ta, con mắt phải như thế nào? Chữ con gái mà nhìn con trai bằng ánh mắt như vậy thì thấy ... kỳ và... tục quá. Bibi hỏi:

- Cũng lạ! Các con thú khi quyến rũ nhau thì nó phát ra mùi nhưng tại sao con người lại phát ra bằng ánh mắt?

Đang nén sự bức mình vì cô C, sẵn câu hỏi, tôi phang:

- Con người gọi tình thì mùi đâu mà họ phát ra? Hồng lè... đánh... rắm?

**VISIT WEBSITE:
www.voviology.org**

XEM TƯỚNG CHÓ

ẢNH VUI:

Chú Tín nói với Bibi:

- Sau này cô thấy con chó nào có tướng “Đầu Huỳnh Nguyệt Bồi”, có nghĩa là chó màu trắng, đầu vàng, còn lưng thì có đốm vàng thì bất kỳ giá nào cũng nên mua, đó là chó có tướng quý, vua của các loài chó.

Bi nghe như vậy, sau đó cô bắt con chó Lucky màu vàng trong nhà và hớt lông nó như vậy đây!

ẢNH VUI: Đi làm việc

Các vị đi làm việc cũng không quên thú nuôi của mình.

Trong ảnh, Hương và con chó Kilo.

HÌNH VUI:

SỢ.... MA

Học về linh hồn, hiểu về những ý niệm ma trong dân gian và hiểu theo chiều hướng tích cực, sự đúng đắn trong ý niệm về linh hồn khác với sự biết hạn hẹp của người đời và được giải thích về những suy nghĩ sai về linh hồn trong xã hội qua các cảnh hoạt động trong phim.. Trong ảnh, các thiếu nữ du học sinh đang hội họp xem phim ... ma với cô Cindy Duong (Hương).

VISIT WEBSITE:
www.voviology.org

Lời nói đầu cũng là lời cảm ơn 5
Một câu chuyện về tình đời bên cạnh 7
tuyển tập Cười Trong Đạo.

CƯỜI TRONG ĐẠO T.7

1 Chú Hai thẳng Hai	12
2 Nhà quê	13
3 Hớt tóc	13
4 Chuyện vui trong thời chiến	13
5 Gợi ý cho Bibi	16
6 Giấc mơ của Huyền	16
7 Đối đáp hai ý nghĩa	18

8 Đề nghị vô duyên	18
9 Giải thưởng	19
10 Chuyện anh em	20
11 Tương tư	21
12 Học trò ngoan	22
13 Són sác	23
14 Quít	23
15 Cái gì ra?	24
16 Ngôn ngữ mới	25
17 Thầy bói	25
18 Người thân	27
19 Hàng giả gặp hàng thiệt	27
20 Giải thích Thánh Danh	28
21 Chợ chim	28
22 Tưởng bỏ	29
23 Tướng pháp	30
24 Song ngữ	30
25 Thành ngữ	31
26 Sao y bản chánh	32
27 Kêu gọi tình nguyện	32
28 Tim đen	33
29 Hiểu ý	34

30	Mọi thứ đều cần	36
31	Dự báo thời tiết	36
32	Giẻ rách	36
33	Công tác	37
34	Cái ta	37
35	Đừng mơ nữa!	38
36	Khách sạn Rạng Đông	39
37	Cười cộng đồng	40
38	50 loại bún	41
39	Cách trị mục lợ	42
40	Dự dõ	42
41	Tưởng bỏ	42
42	Địa chỉ biến thể	44
43	Xem tướng mục ruồi	45
44	Nghèo nhưng cũng phách	46
45	Đóng góp	46
46	Giải điểm kẹt	47
47	Quan sát hồng kỷ	49
48	Mùi quyến rũ	50
49	Ảnh vui: Xem tướng chó	51
50	Ảnh vui: Đi làm việc	52
51	Ảnh vui: Sợ... ma	53

VISIT WEBSITE:
www.voviology.org